

ΙΟΝΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ
ΣΧΟΛΗ ΙΣΤΟΡΙΑΣ & ΜΕΤΑΦΡΑΣΗΣ–ΔΙΕΡΜΗΝΕΙΑΣ
ΤΜΗΜΑ ΞΕΝΩΝ ΓΛΩΣΣΩΝ, ΜΕΤΑΦΡΑΣΗΣ &
ΔΙΕΡΜΗΝΕΙΑΣ

ΠΤΥΧΙΑΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

Μετάφραση και σχολιασμός του κειμένου «English Marine Insurance Act 1906: An Act to codify the Law relating to Marine Insurance [21st December 1906]»

Φοιτήτρια:

ΑΡΔΑΜΕΡΙΝΟΥ ΑΝΤΩΝΙΑ
Ξ2016040

Επιτροπή Αξιολόγησης:

κ. ΛΙΒΑΣ ΣΩΤΗΡΙΟΣ
κ. ΚΕΝΤΡΩΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Κέρκυρα Σεπτέμβριος 2021

***«English Marine Insurance Act 1906: An Act to codify the
Law relating to Marine Insurance [21st December 1906]»***

Περιεχόμενα

Πρόλογος.....	4
Εισαγωγή.....	5
Θεωρητικό Υπόβαθρο	6
Γλώσσα:	9
Ορολογία	9
Σύνταξη.....	10
Ύφος.....	10
Μεταφραστικές Δυσκολίες και Προβλήματα	10
Μετάφρασμα	11
Πρωτότυπο Κείμενο	20
Βιβλιογραφία	30

Πρόλογος

Η παρούσα εργασία αποτελεί την πτυχιακή εργασία για την περάτωση των σπουδών μου στο Τμήμα Μετάφρασης και Διερμηνείας του Ιονίου Πανεπιστημίου. Πρόκειται για μία εμπειρία που μου άφησε πολλές γνώσεις ενώ καθόλη τη διάρκεια των σπουδών μου ασχολήθηκα με πληθώρα κειμένων, μετάφρασα όσο περισσότερο μπορούσα και προσπάθησα να ανακαλύψω ποια είδη κειμένου ταιριάζουν στα ενδιαφέροντά μου.

Το παρόν κείμενο αντανακλά τα ενδιαφέροντά μου και αποτελεί το επισφράγισμα αυτής της πορείας με την ευχή να συνεχιστεί με την ίδια όρεξη και αγάπη.

Στο σημείο αυτό, θα ήθελα να ευχαριστήσω τον επόπτη καθηγητή μου κύριο Λίβα Σωτήρη, καθώς με τις πολύτιμες γνώσεις του και την πάντοτε καλή του διάθεση, βοήθησε στον μέγιστο βαθμό στην υλοποίηση της πτυχιακής μου εργασίας, αλλά και τον κύριο Κεντρωτή Γεώργιο που δέχτηκε να συμμετάσχει στην επιτροπή εποπτείας της πτυχιακής μου.

Επίσης, θα ήθελα να ευχαριστήσω τους γονείς μου, αλλά και ολόκληρη την οικογένεια μου διότι όλοι τους στήριξαν με κάθε τρόπο τις σπουδές μου.

Εισαγωγή

Η παρούσα εργασία εκπονήθηκε στο πλαίσιο του Τμήματος Ξένων Γλωσσών Μετάφρασης και Διερμηνείας του Ιονίου Πανεπιστημίου. Έχει ως θέμα τη μετάφραση στα ελληνικά ενός αγγλικού κειμένου, ενώ συνοδεύεται από τα σχόλια του μεταφραστή σχετικά με την εκπόνηση της μετάφρασης και το κείμενο-στόχο. Τα σχόλια του μεταφραστή περιλαμβάνουν τη μεταφραστική εντολή και τη συγκριτική ανάλυση πρωτοτύπου και μεταφράσματος με βάση το μοντέλο της Christiane Nord (2005) και την αιτιολόγηση των μεταξύ τους διαφορών και μερικά γενικά σχόλια σχετικά με τη μεταφραστική διαδικασία. Στο τέλος της εργασίας, παρατίθεται κατάλογος της βιβλιογραφίας που αξιοποιήθηκε για την εκπόνησή της, αποτελούμενος τόσο από θεωρητικά κείμενα όσο και από μεταφραστικά βοηθήματα (λεξικά, συγκρίσιμα και παράλληλα κείμενα κτλ.)

Αναλυτικότερα, το κείμενο προς μετάφραση αναφέρεται στον αγγλικό νόμο περί ναυτικής ασφάλισης του 1906. Πρόκειται για ένα ειδικό κείμενο που αναφέρεται σε συγκεκριμένο περιβάλλον, αυτό της ναυτιλίας και όλα τα στοιχεία που διέπουν τους όρους σύναψης μια ναυτικής ασφάλισης και όλα όσα αφορούν τον ασφαλιστή και τον ασφαλιζόμενο.

Το αναγνωστικό κοινό των κειμένων είναι αρκετά εξειδικευμένο. Πρόκειται για άτομα που ασχολούνται με τη ναυτιλία και αντιμετωπίζουν ναυτικές περιπέτειες και κινδύνους. Πρόκειται για άτομα που έχουν συμφέρον από τη σύναψη συμβολαίων ναυτικής ασφάλισης. Το περιεχόμενό του προς μετάφραση κειμένου εμπίπτει, δηλαδή, στα ενδιαφέροντα των ανθρώπων που ασχολούνται με τα ναυτιλιακά. Επιπλέον, σίγουρα ενδιαφέρει ασφαλιστές που ασχολούνται με ναυτικές ασφαλίσεις αλλά και γενικότερα με ασφαλίσεις κάθε είδους.

Πιο συγκεκριμένα, το κείμενο δομείται σε θεματικές ενότητες. Κάθε θεματική ενότητα περιγράφει κάτι διαφορετικό. Άλλες δίνουν τους απαραίτητους ορισμούς και άλλες περιγράφουν διαδικασίες που ακολουθούνται σε διάφορες περιπτώσεις. Έτσι, αναφέρονται αναλυτικά οι ορισμοί της ναυτικής ασφάλισης, των κινδύνων και της ναυτικής περιπέτειας, καθώς επίσης και του ασφαλισίμου συμφέροντος, του ενδεχόμενου ή αμφίβολου συμφέροντος, του μερικού συμφέροντος, των αντίστοιχων ποσοστών.

Επίσης, υπάρχει μια ενότητα σχετικά με τις γνωστοποιήσεις προς τον ασφαλιστή, όπου περιγράφονται όλες οι περιπτώσεις που αφορούν τις γνωστοποιήσεις και τότε αυτές είναι απαραίτητες και επηρεάζουν την εγκυρότητα και την ισχύ του ασφαλιστηρίου συμβολαίου.

Τέλος, η τελευταία ενότητα αναφέρεται στο ίδιο το ασφαλιστήριο συμβόλαιο και στο τι αυτό περιλαμβάνει και δίνονται οι ορισμοί του εκτιμημένου και του ανεκτίμητου ασφαλιστηρίου συμβολαίου.

Η εργασία είναι δομημένη σε δύο μέρη, εκ των οποίων το πρώτο αναφέρεται στο θεωρητικό υπόβαθρο που χρησιμοποιήθηκε και στις δυσκολίες που ανέκυψαν, ενώ επικεντρώνεται και στο θέμα της μετάφρασης των ειδικών κειμένων, ενώ το δεύτερο μέρος περιλαμβάνει το πρωτότυπο κείμενο και το μετάφρασμα.

Η εργασία αυτή με βοήθησε να καταλάβω πολλά όσον αφορά τη μετάφραση ειδικών κειμένων και τις ιδιαιτερότητες του ειδικού λεξιλογίου και της ορολογίας. Η προσφορά ενός μεταφραστή είναι μεγάλη, ιδίως σε περιπτώσεις που αφορούν συμβόλαια, όπου περιγράφονται όροι οι οποίοι πρέπει να είναι πλήρως κατανοητοί από τα συμβαλλόμενα μέρη.

Παράλληλα, συνειδητοποίησα πόσο πολύπλευρη πρέπει να είναι η έρευνα τεκμηρίωσης που θα πρέπει να κάνει σε περίπτωση εκπόνησης μιας τόσο εξειδικευμένης μετάφρασης.

Θεωρητικό Υπόβαθρο

Για την εκπόνηση της παρούσας εργασίας έγινε σε πρώτο χρόνο προσεκτική ανάγνωση του πρωτοτύπου, ώστε να αποκτήσω τη γενική ιδέα και να κατανοήσω το περιεχόμενο, ενώ σε δεύτερο χρόνο πραγματοποιήθηκε προσεκτικότερη ανάγνωσή του με προσοχή στα σημεία που ήθελαν περαιτέρω έρευνα τεκμηρίωσης.

Στη συνέχεια, και πριν αρχίσει η μεταφραστική διαδικασία, εντόπισα αξιόπιστες έντυπες και ηλεκτρονικές πηγές που θα με βοηθούσαν στην απόδοση του κειμένου-πηγή. Κατά τη διάρκεια της μεταφραστικής διαδικασίας και για τις αποδόσεις που υπήρξε προβληματισμός για την ορθότητά τους ή μη, προχώρησα στην αναζήτηση συγκρίσιμου κειμενικού υλικού ώστε να επιβεβαιώσω την ορθή χρήση τους στο συγκεκριμένο συγκείμενο και περικείμενο.

Στο στάδιο της αναθεώρησης, προχώρησα στην καταγραφή των μεταφραστικών δυσκολιών ή των σημείων που παρουσίαζαν ιδιαίτερο μεταφραστικό ενδιαφέρον και τις κατέγραψα ώστε στη συνέχεια να προχωρήσω στον σχολιασμό τους, όπως και συνέβη.

Ο μεταφραστής λειτουργεί ως σύνδεσμος ανάμεσα σε δύο γλώσσες και κατά συνέπεια σε δύο πολιτισμούς, αποσκοπώντας στην επίτευξη της επικοινωνίας μεταξύ των μελών διαφορετικών πολιτισμικών κοινοτήτων. Ευθύνη του μεταφραστή είναι η γεφύρωση του χάσματος μεταξύ καταστάσεων όπου οι διαφορές λεκτικής και μη λεκτικής συμπεριφοράς προσδοκιών, γνώσεων και προοπτικών δεν επιτρέπουν στον πομπό και τον δέκτη να επικοινωνήσουν αποτελεσματικά από μόνοι τους. (Nord, 1997, p. 17)

Κατά τη Nord υπάρχουν δυο μεταφραστικές προσεγγίσεις: η τεκμηριωτική και η εργαλειακή. (NordC. , 1991)

⇒ Τεκμηριωτική μετάφραση: χρησιμεύει ως τεκμήριο της επικοινωνίας, στο πλαίσιο της κουλτούρας-στόχος, ανάμεσα στον συγγραφέα και τον δεκτή του ΚΠ. (NordC. , 1991, p. 72)

⇒ Εργαλειακή μετάφραση: χρησιμεύει ως ανεξάρτητο εργαλείο μετάδοσης του μηνύματος με μια νέα επικοινωνιακή δράση στην κουλτούρα-στόχος και αποσκοπεί να εκπληρώσει τον επικοινωνιακό της σκοπό χωρίς ο δέκτης να συνειδητοποιεί ότι διαβάζει ένα κείμενο που, με διαφορετική μορφή, είχε χρησιμοποιηθεί προηγουμένως σε διαφορετική επικοινωνιακή κατάσταση. (NordC. , 1991, p. 73)

Εν προκειμένω, έπρεπε να προβούμε σε εργαλειακή μετάφραση, καθώς πρόκειται για ένα καθαρά πληροφοριακό κείμενο που στόχο έχει να ενημερώσει τους αναγνώστες πάνω σε ένα συγκεκριμένο θέμα. Ο επικοινωνιακός μας σκοπός, λοιπόν, είναι να καταλήξουμε σε ένα κείμενο-στόχος που να διακρίνεται από φυσική ροή του λόγου και οι αναγνώστες να το διαβάζουν σαν να είναι γραμμένο ως κείμενο της δικής τους γλώσσας, χωρίς να θυμίζει μετάφραση.

Το μετάφρασμα πρέπει να εκπληρώνει για τον αναγνώστη την ίδια λειτουργία που εκπληρώνει και το πρωτότυπο κείμενο στο αντίστοιχο αναγνωστικό κοινό. Η σημασία της μεταφραστικής εντολής έγκειται κατά κύριο λόγο στην ανάλυση της φυσιολογίας του ΚΠ και την προσπάθεια παραγωγής ενός ΚΣ με αντίστοιχη αν όχι ίδια κειμενική λειτουργία. Η λειτουργία του κειμένου είναι ίδια και για τις δύο γλώσσες. Προσπάθησα, λοιπόν, να τηρήσω ακριβώς το ίδιο ύφος, το ίδιο γλωσσικό επίπεδο και την ίδια δομή σε συντακτικό επίπεδο.

Η ανάλυση βασίζεται στους εξής πυλώνες και για τα δύο κείμενα (NordC. , 1997, pp. 59-62):

⇒ **Τις επιδιωκόμενες κειμενικές λειτουργίες**

Το κείμενο που κλήθηκα να μεταφράσω μεταδίδει πληροφορίες για τη ναυτική ασφάλιση και τον αγγλικό νόμο του 1906. Ομοίως, προσπάθησα το κείμενο-

στόχος να επιτελεί την ίδια λειτουργία, να μεταδίδει τις ίδιες πληροφορίες και να εκτελεί τον ίδιο επιδιωκόμενο σκοπό.

⇒ **Τον πομπό και τους δέκτες**

Οι δέκτες του κειμένου-πηγή είναι ασφαλιστές ή άτομα που ασχολούνται με τη ναυτιλία ή αντιμετωπίζουν ναυτικές περιπέτειες και κινδύνους. Ο Αγγλικός Νόμος της ναυτικής ασφάλισης αποτελεί τη βάση της νομοθεσίας περί ναυτικών ασφαλίσεων. Καθότι η μετάφραση εκπονήθηκε για ακαδημαϊκούς λόγους, θεωρήθηκε πως οι δέκτες του κειμένου-στόχος είναι όλοι όσοι ασχολούνται με το εμπόριο, τη ναυτιλία και χρησιμοποιούν τη ναυτική ασφάλιση προς όφελός τους. Ιδίως, αφορά όσους έχουν συμφέρον και θέλουν να προστατευθούν όσον αφορά τις φορτώσεις πλοίων και τους ναυτικούς κινδύνους που ίσως αντιμετωπίσουν.

Κατά τη μεταφραστική διαδικασία, λοιπόν, έγινε προσπάθεια να τηρηθούν οι λειτουργίες του κειμένου-πηγή και να επιτευχθεί ο σκοπός του. Το χαρακτηριστικό του κειμένου αυτού είναι ότι μπορεί να απευθύνεται σε αναγνωστικό κοινό το οποίο γνωρίζει το αντικείμενο το οποίο πραγματεύεται, εντούτοις μπορεί να αναγνωστεί εξίσου και από μη εξειδικευμένο κοινό, που κατέχει βασικές γνώσεις περί ασφαλίσεων.

⇒ **Το μέσο**

Πρόκειται για ένα έντυπο κείμενο, με πρώτη γλώσσα σύνταξης τα αγγλικά.

Ομοίως το κείμενο-στόχος είναι ένα κείμενο με γλώσσα τα ελληνικά.

⇒ **Χρόνος και τοποθεσία πρόσληψης του κειμένου**

Πρόκειται για κείμενο που συντάχθηκε το 1906 αλλά παρόλα αυτά αποτελεί τη βάση της ναυτικής ασφάλισης. Όλα τα ασφαλιστήρια συμβόλαια που συνάπτονται, έχουν ως βάση το κείμενο αυτό καθώς περιέχει πολλά κύρια

σημεία, όπως είναι το ασφαλισμένο αντικείμενο, η καλή πίστη μεταξύ των συμβαλλόμενων μερών, το μέτρο αποζημίωσης και η περίοδος ασφάλισης. Ο νόμος αυτός κωδικοποίησε τις μέχρι τότε δικαστικές αποφάσεις και νόμους σε μία νομοθετική πράξη.

Η μετάφραση πραγματοποιήθηκε σε μεταγενέστερο χρόνο σε σχέση με τον χρόνο σύνταξης του πρωτοτύπου κειμένου.

Γλώσσα:

Η γλώσσα που χρησιμοποιείται είναι σε γενικές γραμμές απλή και αρκετά κατανοητή στον αναγνώστη. Ωστόσο, περιέχεται πληθώρα ναυτικών αλλά και νομικών όρων στο πλαίσιο του νομικού περιεχομένου που κυριαρχεί σε όλη την έκταση του κειμένου, ενώ παρατηρούνται σε ορισμένες περιπτώσεις και περίπλοκες μορφο-συντακτικές δομές, γεγονός που περιορίζει ακόμη περισσότερο το αναγνωστικό κοινό.

Ορολογία

Στο κείμενο που κλήθηκα να μεταφράσω, υπάρχουν πολλά χαρακτηριστικά παραδείγματα νομικού στοιχείου, καθώς γίνεται αναφορά σε νομικούς όρους. Ταυτόχρονα, ο αναγνώστης συναντά αρκετούς οικονομικούς όρους, καθώς τα κείμενα κάνουν λόγο για οικονομικές συμφωνίες και συμφέροντα.

Εξετάζοντας την ορολογία από άποψη μετάφρασης η πλειοψηφία των νομικών και οικονομικών όρων αποδίδεται πιστά, είτε με την αντίστοιχη ορολογία που υπάρχει στην γλώσσα-στόχο, την ελληνική π.χ. «σύμβαση», «ασφαλιστήριο συμβόλαιο», «νομοθετική πράξη», «ναύλος», «προκαταβολή» κτλ. Η διαδικασία της απόδοσης των όρων πραγματοποιείται χωρίς να προκύπτει ιδιαίτερο μεταφραστικό ζήτημα.

Λόγω του νομικού χαρακτήρα του κειμένου, δεν παρατηρήθηκαν ιδιωματικές εκφράσεις και μεταφορικά σχήματα. Ο λόγος είναι κυριολεκτικός. Αυτό που αποτέλεσε δυσκολία είναι οι όροι της κοινής γλώσσας που αποκτούν διαφορετική σημασία σε διαφορετικό συγκείμενο. Χαρακτηριστικός όρος είναι το «interest» που στην κοινή αποδίδεται ως ενδιαφέρον και όχι ως συμφέρον.

Ένα ακόμη μεταφραστικό ζήτημα που προκύπτει κατά την επεξεργασία του κειμένου είναι οι νομικοί όροι που χρησιμοποιούνται. Χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι το «uberrimae fidei», η καλή πίστη όπως το αποδώσαμε στα ελληνικά.

Σύνταξη

Όσον αφορά την σύνταξη του κειμένου κύρια χαρακτηριστικά της είναι ο μακροπερίοδος λόγος με μεγάλες προτάσεις και πολλές φορές νοήματα που διακόπτονται από ενδιάμεσες πληροφορίες. Επίσης, επειδή σε πολλές ενότητες του κειμένου απαριθμούνται στοιχεία, ο λόγος είναι ελλειπτικός καθώς οι πληροφορίες δεν παρουσιάζονται με τη μορφή ενιαίου κειμένου αλλά με τη μορφή λίστας.

Η χρήση του μακροπεριόδου λόγου προσδίδει σοβαρότητα και επισημότητα στο ύφος του κειμένου, μαρτυρά τη σημαντικότητα του περιεχομένου και τη βαρύτητα των γραφομένων. Ο λόγος του κειμένου διακρίνεται από συνθετότητα και πολυπλοκότητα.

Ύφος

Το ύφος του κειμένου-πηγή -όπως και μετέπειτα του μεταφράσματος- είναι επίσημο, τυπικό χρησιμοποιείται το γ' πρόσωπο όπως ορίζεται σε νομικά κείμενα.

Μεταφραστικές Δυσκολίες και Προβλήματα

Ο σχολιασμός των μεταφραστικών δυσκολιών και προβλημάτων, βασίζεται σε μεγάλο βαθμό στο μοντέλο που προτείνει η Nord και έχει ως αφετηρία την απόφαση από την πλευρά του μεταφραστή να διατηρηθούν ως επί το πλείστον οι λειτουργικές προτεραιότητες του κειμένου-πηγή. Ωστόσο, στην παρούσα ανάλυση, προτιμήθηκε να τεθεί στο επίκεντρο το κείμενο-στόχος, ως προϊόν εργαλειακής μετάφρασης.

Κατά τα άλλα, όσον αφορά την ανάλυση του κειμένου-πηγή, διατηρήθηκε και η υφολογική στίξη αλλά και η προτασιακή και διαπροτασιακή δομή του κειμένου. Αυτό συνέβη, γιατί όπως αναφέρει και η Nord, το σημαντικό είναι να

χρησιμοποιείται το ίδιο μοντέλο τόσο για το κείμενο-πηγή όσο και για τη μεταφραστική οδηγία, ώστε τα αποτελέσματα να είναι συγκρίσιμα.(Nord C. , 1997, σ. 62).

Προχωρώντας στην ανάλυση μας, ο χρόνος και η τοποθεσία που περιγράφονται στο κείμενο-πηγή έχουν μεγάλη σημασία. Όχι επειδή διαφέρει ο τόπος και ο χρόνος έκδοσης του κειμένου-πηγή από το κείμενο- στόχος, αλλά επειδή παρά τη μεγάλη διαφορά ανάμεσα στον χρόνο σύνταξης του κειμένου και τον χρόνο του μεταφράσματος, το περιεχόμενο είναι πολύ διαχρονικό και χρήσιμο ακόμη και στο παρόν.

Μετάφρασμα

Αγγλικός Νόμος περί ναυτικής ασφάλισης 1906 – Μια νομοθετική πράξη για την κωδικοποίηση του νόμου σχετικά με τη ναυτική ασφάλιση [21 Δεκεμβρίου 1906]

Αγγλία

Περιεχόμενα

Αγγλικός Νόμος περί ναυτικής ασφάλισης 1906 – Μια νομοθετική πράξη για την κωδικοποίηση του νόμου σχετικά με τη ναυτική ασφάλιση [21 Δεκεμβρίου 1906]

Ναυτική ασφάλιση

1. Ορισμός της ναυτικής ασφάλισης

Ως σύμβαση ναυτικής ασφάλισης ορίζεται μία σύμβαση με την οποία ο ασφαλιστής δεσμεύεται να αποζημιώσει τον ασφαλισμένο κατά τον τρόπο και στο βαθμό που έχει συμφωνηθεί όσον αφορά τις ναυτικές απώλειες, δηλαδή τις απώλειες που προέκυψαν κατά τη ναυτική περιπέτεια.

2. Μικτοί θαλάσσιοι και χερσαίοι κίνδυνοι

(1) Η σύμβαση ναυτικής ασφάλισης μπορεί, με τους ρητούς όρους της, ή με την εμπορική πρακτική, να επεκταθεί έτσι ώστε να προστατεύονται οι ασφαλισμένοι από απώλειες στα εγχώρια ύδατα ή σε οποιοδήποτε χερσαίο κίνδυνο που μπορεί να προκύψει τυχαία σε οποιοδήποτε θαλάσσιο ταξίδι.

(2) Σε περίπτωση που κάποιο πλοίο καλύπτεται από το ασφαλιστήριο με τη μορφή ναυτικού ασφαλιστηρίου κατά τη ναυπήγηση, ή η κατέλκυση του, ή οποιαδήποτε συμβάν ανάλογο με ναυτική περιπέτεια, οι διατάξεις της παρούσας νομοθετικής πράξης, στο βαθμό που αυτές εφαρμόζονται, εφαρμόζονται και σε αυτήν την περίπτωση αλλά εκτός από ό, τι προβλέπεται στην παρούσα ενότητα, τίποτα δεν μεταβάλλει ούτε επηρεάζει κανόνες δικαίου που ισχύουν για οποιαδήποτε άλλη ασφαλιστική σύμβαση, πέρα από σύμβαση ναυτικής ασφάλισης, όπως ορίζεται από την παρούσα πράξη νομοθετικού περιεχομένου.

3. Ορισμός ναυτικής περιπέτειας και ναυτικοί κίνδυνοι

(1) Σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας πράξης, κάθε νόμιμη ναυτική περιπέτεια μπορεί να αποτελεί το αντικείμενο μιας σύμβασης ναυτικής ασφάλισης.

(2) Ειδικότερα υπάρχει μια ναυτική περιπέτεια όταν -

(α) Εμπορεύματα πλοίων ή άλλα είδη προς μεταφορά εκτίθενται σε ναυτικούς κινδύνους. Όλα αυτά αναφέρονται στην παρούσα πράξη ως "ασφαλίσιμη περιουσία".

(β) Το κέρδος ή η απόκτηση οποιουδήποτε ναύλου, χρημάτων εισιτηρίων, προμήθειας, κέρδους ή άλλου χρηματικού οφέλους, ή η εγγύηση για τυχόν προκαταβολές, δάνεια ή εκταμιεύσεις, κινδυνεύει από την έκθεση ασφαλίσιμων περιουσιακών στοιχείων σε ναυτικούς κινδύνους ·

(γ) Οποιαδήποτε ευθύνη έναντι τρίτου μπορεί να αναληφθεί είτε από τον ιδιοκτήτη είτε από άλλο ενδιαφερόμενο πρόσωπο ή υπεύθυνο άτομο για την ασφαλίσιμη περιουσία, εξαιτίας ναυτικών κινδύνων.

«Ναυτικοί κίνδυνοι» είναι οι κίνδυνοι που προκύπτουν ή είναι συναφείς με τη ναυσιπλοΐα, δηλαδή οι θαλάσσιοι κίνδυνοι, οι κίνδυνοι φωτιάς, πολέμου, οι κίνδυνοι από τους πειρατές, τους κλέφτες, τις συλλήψεις, τις κατασχέσεις, τους περιορισμούς και τις κρατήσεις από αρχές και λαούς, οι κίνδυνοι της αβαρίας, της ναυταπάτης και τυχόν άλλοι κίνδυνοι, ίδιου είδους ή που μπορεί να καθορίζονται από το ασφαλιστήριο.

Ασφαλίσιμο συμφέρον

4 Αποφυγή συμβάσεων στοιχήματος ή παιγνίου

(1) Κάθε σύμβαση ναυτικής ασφάλισης εν είδη παιγνίου ή στοιχήματος είναι άκυρη.

(2) Μια σύμβαση ναυτικής ασφάλισης θεωρείται ότι είναι σύμβαση παιγνίου ή

στοιχήματος -

(α) Όταν ο ασφαλισμένος δεν έχει ασφαλίσιμο συμφέρον όπως ορίζεται από την παρούσα πράξη νομοθετικού περιεχομένου και η σύμβαση συνάπτεται χωρίς προσδοκία απόκτησης τέτοιου ενδιαφέροντος · ή

(β) Όταν το ασφαλιστήριο συνάπτεται «με συμφέρον ή χωρίς» ή «χωρίς περαιτέρω απόδειξη νόμιμου συμφέροντος εκτός από το ίδιο το ασφαλιστήριο» ή «χωρίς όφελος αρωγής προς τον ασφαλιστή» ή υπόκειται σε οποιονδήποτε άλλο παρόμοιο όρο:

Υπό την προϋπόθεση ότι, εφόσον δεν υπάρχει δυνατότητα αρωγής, μπορεί να συναφθεί ασφαλιστήριο χωρίς όφελος αρωγής προς τον ασφαλιστή.

5. Ορισμός του ασφαλίσιμου συμφέροντος

(1) Σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος, κάθε άτομο που ενδιαφέρεται για ναυτική περιπέτεια έχει ασφαλίσιμο συμφέρον.

(2) Ειδικότερα, ένα άτομο που ενδιαφέρεται για τη ναυτική περιπέτεια όταν βρίσκεται σε οποιαδήποτε νόμιμη ή σύμφωνη με τις αρχές του δικαίου σχέση με ναυτικές περιπέτειες ή με οποιαδήποτε ασφαλίσιμη περιουσία που κινδυνεύει εξαιτίας κάποιας τέτοιας περιπέτειας, και κατά συνέπεια μπορεί να επωφεληθεί από την ασφάλεια ή την έγκαιρη άφιξη της ασφαλίσιμης περιουσίας , ή μπορεί να ζημιωθεί από την απώλειά της, ή από ζημία, ή από κράτηση της, ή μπορεί να προκληθεί ευθύνη ως προς αυτή.

6. Πότε πρέπει να αποδίδεται το συμφέρον

(1) Ο ασφαλισμένος πρέπει να έχει συμφέρον επί του ασφαλιζόμενου αντικειμένου τη στιγμή της απώλειας, αν και δεν είναι απαραίτητο να έχει συμφέρον όταν συνάπτεται η ασφάλιση: Υπό την προϋπόθεση ότι όταν το αντικείμενο ασφαρίζεται «απολεσθέν ή μη απολεσθέν», ο ασφαλισμένος μπορεί να αποζημιωθεί παρά το γεγονός ότι δεν έχει αποκτήσει το συμφέρον του πριν την απώλεια του, εκτός εάν κατά τη στιγμή της σύναψης της σύμβασης ασφάλισης ο ασφαλισμένος ήταν ενήμερος για την απώλεια ενώ ο ασφαλιστής όχι.

(2) Όταν ο ασφαλισμένος δεν έχει συμφέρον κατά τη στιγμή της απώλειας, δεν μπορεί να αποκτήσει συμφέρον με οποιαδήποτε πράξη ή απόφαση αφού λάβει γνώση της απώλειας.

7. Ενδεχόμενρή αμφίβολο συμφέρον

(1) Ένα ενδεχόμενο συμφέρον είναι ασφαλίσιμο, όπως επίσης και ένα αμφίβολο συμφέρον.

(2) Ειδικότερα, όταν ο αγοραστής των αγαθών τα έχει ασφαλίσει, έχει ασφαλίσιμο συμφέρον, παρά το γεγονός ότι μπορεί, κατά την εκλογή του, να απορρίψει τα αγαθά ή να τα αντιμετωπίσει ως κίνδυνο από την πλευρά του πωλητή, εξαιτίας της καθυστέρησης του δεύτερου στην παράδοση ή με άλλο τρόπο.

8. Μερικό συμφέρον

Μερικό συμφέρον οποιασδήποτε φύσης είναι ασφαλίσιμο.

9. Αντασφάλιση

(1) Ο ασφαλιστής βάσει σύμβασης ναυτικής ασφάλισης έχει ασφαλίσιμο συμφέρον για τον κίνδυνο, και μπορεί να αντασφαλιστεί για τον κίνδυνο αυτό.

(2) Στην περίπτωση που το ασφαλιστήριο ορίζει διαφορετικά, ο αρχικός ασφαλισμένος δεν έχει δικαίωμα ή συμφέρον από μια τέτοιου είδους αντασφάλιση.

10. Ναυτικό δάνειο

Ο δανειστής χρημάτων στο πλαίσιο ναυτικού δανείου για το πλοίο ή το φορτίο έχει ασφαλίσιμο συμφέρον σε σχέση με το δάνειο αυτό.

11. Μισθοί πλοίαρχου και ναυτικών

Ο καπετάνιος ή οποιοδήποτε μέλος του πληρώματος ενός πλοίου έχει ασφαλίσιμο συμφέρον σε σχέση με το μισθό του.

12. Προκαταβεβλημένος ναύλος

Στην περίπτωση προκαταβεβλημένου ναύλου, ο προκαταβάλων τον ναύλο έχει ασφαλίσιμο συμφέρον, εφόσον ο ναύλος αυτός δεν επιστραφεί σε περίπτωση απώλειας.

13. Χρεώσεις ασφάλισης

Ο ασφαλισμένος έχει ασφαλίσιμο συμφέρον στα έξοδα οποιασδήποτε ασφάλισης συνάψει.

14. Ποσοστό συμφέροντος

(1) Όταν το ασφαλίσιμο αντικείμενο είναι υποθηκευμένο, ο ενυπόθηκος οφειλέτης έχει ασφαλίσιμο συμφέρον στην πλήρη αξία του και ο ενυπόθηκος δανειστής έχει ασφαλίσιμο συμφέρον για οποιοδήποτε οφειλόμενο ποσό ή ποσό που απαιτείται λόγω της υποθήκης.

(2) Ο ενυπόθηκος δανειστής, ο παραλήπτης ή άλλο πρόσωπο που έχει συμφέρον στο ασφαλιζόμενο αντικείμενο μπορεί να ασφαλίσει για λογαριασμό και προς όφελος άλλων ενδιαφερομένων καθώς και για δικό του όφελος.

(3) Ο ιδιοκτήτης ασφαλίσιμης περιουσίας έχει ασφαλίσιμο συμφέρον σε σχέση με την πλήρη αξία της, παρά το γεγονός ότι κάποιο τρίτο πρόσωπο μπορεί να έχει συμφωνήσει ή να είναι υπεύθυνο να τον αποζημιώσει σε περίπτωση απώλειας.

15. Εκχώρηση συμφέροντος

Σε περίπτωση που ο ασφαλισμένος εκχωρήσει το συμφέρον του για το ασφαλιζόμενο αντικείμενο ή το μεταβιβάσει με άλλον τρόπο, αυτό δεν σημαίνει ότι μεταφέρει στον εκδοχέα τα δικαιώματά του βάσει της ασφαλιστικής σύμβασης, εκτός εάν υπάρχει ρητή ή σιωπηρή συμφωνία με τον εκδοχέα ως προς το σκοπό αυτό. Αλλά οι διατάξεις αυτού του άρθρου δεν επηρεάζουν τη μεταβίβαση συμφερόντων βάσει της νομοθεσίας.

16. Μέτρο ασφαλίσιμης αξίας

Με την επιφύλαξη οποιασδήποτε ρητής πρόβλεψης ή αποτιμημένης αξίας στο ασφαλιστήριο συμβόλαιο, η ασφαλίσιμη αξία του ασφαλιζόμενου αντικειμένου πρέπει να υπολογίζεται ως εξής:

(1) Στην ασφάλιση πλοίου, η ασφαλίσιμη αξία είναι η αξία, κατά την έναρξη του κινδύνου του πλοίου, συμπεριλαμβανομένων του εξοπλισμού, των προμηθειών και των αποθεμάτων του για τους αξιωματικούς και το πλήρωμα, των προκαταβεβλημένων χρημάτων για μισθούς ναυτικών και άλλων εκταμιεύσεων (εάν υπάρχουν) που πραγματοποιήθηκαν προκειμένου να καταστεί το πλοίο κατάλληλο για το ταξίδι ή την περιπέτεια που προβλέπεται από το ασφαλιστήριο, συν τα συνολικά έξοδα ασφάλισης. Η ασφαλίσιμη αξία, σε περίπτωση ατμόπλοιου, περιλαμβάνει επίσης τα μηχανήματα, τους λέβητες, τα κάρβουνα και αποθέματα κινητήρων, εάν ανήκουν στον ασφαλισμένο και στην περίπτωση πλοίου που ασχολείται με ειδικό εμπόριο, τα συνηθισμένα εξαρτήματα που απαιτούνται για το συγκεκριμένο εμπόριο:

(2) Στην ασφάλιση των εμπορευμάτων, είτε προπληρωμένα είτε με άλλο τρόπο, η ασφαλίσιμη αξία είναι το ακαθάριστο ποσό του φορτίου συν τα έξοδα ασφάλισης:

(3) Στην ασφάλιση αγαθών ή εμπορευμάτων, η ασφαλίσιμη αξία είναι το αρχικό κόστος της ασφαλισμένης περιουσίας που διακυβεύεται, συν τα έξοδα και τα παρεπόμενα της αποστολής και τα έξοδα της ασφάλισης του συνόλου:

(4) Στην ασφάλιση οποιουδήποτε άλλου αντικειμένου, η ασφαλίσιμη αξία είναι το ποσό που διακυβεύεται όταν αποδίδεται το ασφαλιστήριο συν τα έξοδα της ασφάλισης.

Γνωστοποιήσεις προς τον ασφαλιστή

17. Η ασφάλιση στηρίζεται στην καλή πίστη

Η σύμβαση ναυτικής ασφάλισης είναι μια σύμβαση που βασίζεται στην υπέρτατη καλή πίστη και, εάν δεν αυτή δεν τηρηθεί από κάποιον από τους συμβαλλόμενους, η σύμβαση μπορεί να ακυρωθεί από το άλλο μέρος.

18. Αποκάλυψη από τον ασφαλισμένο

(1) Με βάσει τις διατάξεις του άρθρου αυτού, ο ασφαλισμένος πρέπει να γνωστοποιεί στον ασφαλιστή, πριν από τη σύναψη της σύμβασης, κάθε ουσιώδες συμβάν που είναι γνωστό στον ασφαλισμένο, και ο ασφαλισμένος θεωρείται ότι γνωρίζει κάθε περίπτωση που, κατά τη συνήθη πορεία των εργασιών, θα πρέπει να γνωρίζει. Εάν ο ασφαλισμένος παραλείψει να προβεί σε τέτοια γνωστοποίηση, ο ασφαλιστής μπορεί να ακυρώσει τη σύμβαση.

(2) Κάθε περίπτωση είναι ουσιώδης σε περίπτωση που μπορεί να επηρεάσει την κρίση ενός συνετού ασφαλιστή για τον καθορισμό του ασφαλιστρού ή να καθορίσει την απόφασή του για το εάν θα αναλάβει τον κίνδυνο ή όχι.

(3) Ελλείψει ερώτησης, δεν χρειάζεται να αποκαλυφθούν οι ακόλουθες περιστάσεις:

(α) οτιδήποτε μειώνει τον κίνδυνο:

(β) οτιδήποτε είναι γνωστό ή υποτίθεται ότι είναι γνωστό στον ασφαλιστή. Ο ασφαλιστής υποτίθεται ότι γνωρίζει θέματα φημολογούμενα ή γνωστά και θέματα που ένας ασφαλιστής κατά τη συνήθη πορεία των εργασιών του θα έπρεπε να γνωρίζει.

(γ) Οποιοσδήποτε συνθήκες ως προς τις οποίες οι ασφαλιστικές εταιρείες αντιπαρέχονται πληροφορίες ·

(δ) οτιδήποτε είναι περιττό να αναφερθεί λόγω οποιασδήποτε ρητής ή σιωπηρής εγγύησης.

(4) Το κατά πόσον κάποιο συγκεκριμένο γεγονός, που δεν αποκαλύπτεται, είναι ουσιώδες ή όχι, είναι σε κάθε περίπτωση πραγματικό ζήτημα.

(5) Ο όρος «γεγονός» περιλαμβάνει οποιαδήποτε επικοινωνία ή ενημέρωση δίνεται από τους ασφαλισμένους.

19. Γνωστοποίηση από πράκτορα που πραγματοποιεί ασφάλιση

Σύμφωνα με τις διατάξεις του προηγούμενου άρθρου ως προς τα γεγονότα που δεν χρειάζεται να γνωστοποιηθούν, όταν συνάπτεται ασφάλιση υπέρ του ασφαλισμένου από έναν πράκτορα, τότε ο δεύτερος πρέπει να γνωστοποιήσει στον ασφαλιστή:

(α) Κάθε ουσιώδες γεγονός γνωστό στον ίδιο καθώς ένας πράκτορας που πρέπει να ασφαλίσει, θεωρείται ότι γνωρίζει κάθε γεγονός που κατά τη συνήθη πορεία των εργασιών του έπρεπε να γνωρίζει ή να του έχει γνωστοποιηθεί · και

(β) Κάθε ουσιώδες γεγονός το οποίο ο ασφαλισμένος είναι υποχρεωμένος να αποκαλύψει, εκτός εάν έμαθε πολύ αργά ώστε να ειδοποιήσει τον πράκτορα.

20. Γνωστοποιήσεις στις διαπραγματεύσεις για τη σύμβαση

- (1) Κάθε ουσιώδης γνωστοποίηση που δίνεται στον ασφαλιστή από τον ασφαλισμένο κατά τη διάρκεια των διαπραγματεύσεων για τη σύμβαση και πριν από τη σύναψη της σύμβασης, πρέπει να είναι αληθής. Εάν είναι ψευδής, ο ασφαλιστής μπορεί να ακυρώσει τη σύμβαση.
- (2) Μια γνωστοποίηση είναι ουσιώδης εάν επηρεάζει την κρίση ενός συνετού ασφαλιστή για τον καθορισμό του ασφαλιστρού ή καθορίζει την απόφασή του εάν θα αναλάβει τον κίνδυνο ή όχι.
- (3) Μια γνωστοποίηση μπορεί να είναι είτε μια γνωστοποίηση ως προς ένα γεγονός, είτε ως προς ένα ζήτημα προσδοκίας ή πεποίθησης.
- (4) Μια γνωστοποίηση ως προς την πραγματικότητα είναι αληθινή, αν είναι ουσιαστικά ορθή, δηλαδή, εάν η διαφορά ανάμεσα σε ό,τι κοινοποιήθηκε και σε ό,τι είναι πραγματικά ορθό δεν θα θεωρηθεί σημαντική από έναν συνετό ασφαλιστή.
- (5) Μια γνωστοποίηση ως προς το ζήτημα των προσδοκιών ή πεποιθήσεων είναι αληθινή εάν γίνεται με καλή πίστη.
- (6) Μια γνωστοποίηση μπορεί να αποσυρθεί ή να διορθωθεί πριν από τη σύναψη της σύμβασης.
- (7) Το εάν μια συγκεκριμένη γνωστοποίηση είναι ουσιώδης ή όχι αποτελεί, σε κάθε περίπτωση, ζήτημα πραγματικότητας.

21. Όταν η σύμβαση θεωρείται ότι έχει συναφθεί

Μια σύμβαση ναυτικής ασφάλισης θεωρείται ότι έχει συναφθεί όταν η πρόταση του ασφαλισμένου γίνει αποδεκτή από τον ασφαλιστή, είτε το συμβόλαιο εκδοθεί τότε είτε όχι. και, με σκοπό να δείξει πότε έγινε αποδεκτή η πρόταση, μπορεί να γίνει αναφορά στην πρόταση ασφάλισης ή στο συνοδευτικό σημείωμα ή σε άλλο συνηθισμένο υπόμνημα της σύμβασης.

Το ασφαλιστήριο

22. Η σύμβαση πρέπει να ενσωματώνεται στο ασφαλιστήριο

Σύμφωνα με τις διατάξεις του νόμου, μια σύμβαση ναυτικής ασφάλισης δεν μπορεί να γίνει δεκτή ως αποδεικτικό στοιχείο, εκτός εάν ενσωματώνεται σε θαλάσσιο ασφαλιστήριο σύμφωνα με την παρούσα πράξη νομοθετικού περιεχομένου. Το συμβόλαιο μπορεί να επικυρωθεί και να εκδοθεί είτε κατά τη σύναψη της σύμβασης, είτε αργότερα.

23. Τι πρέπει να αναφέρει το ασφαλιστήριο

Ένα θαλάσσιο ασφαλιστήριο πρέπει να αναφέρει

- (1) Το όνομα του ασφαλισμένου ή κάποιου προσώπου που συνάπτει την ασφάλιση

για λογαριασμό του:

(2)-(5) [Καταργήθηκε].

24. Υπογραφή ασφαλιστή

(1) Η σύμβαση ναυτικής ασφάλισης πρέπει να υπογράφεται από ή για λογαριασμό του ασφαλιστή, υπό την προϋπόθεση ότι σε περίπτωση εταιρείας η εταιρική σφραγίδα μπορεί να είναι επαρκής. Σε καμία περίπτωση δεν πρέπει να ερμηνευτεί ότι απαιτείται η προσυπογραφή μια εταιρίας να γίνεται με σφραγίδα.

(2) Όταν ένα ασφαλιστήριο συμβόλαιο έχει υπογραφεί από ή για λογαριασμό δύο ή περισσότερων ασφαλιστών, κάθε υπογραφή συνιστά ξεχωριστή σύμβαση με τον ασφαλισμένο εκτός εάν εκφράζεται το αντίθετο.

25. Ασφαλιστήριο πλου και χρόνου

(1) Όταν η σύμβαση ασφαρίζει το αντικείμενο «προς και από» ένα μέρος, ή από ένα μέρος σε άλλο ή άλλα, το ασφαλιστήριο καλείται «ασφαλιστήριο πλου» ενώ όταν η σύμβαση ασφαρίζει το αντικείμενο για μια ορισμένη χρονική περίοδο, το ασφαλιστήριο ονομάζεται «ασφαλιστήριο χρόνου». Μια σύμβαση για συνδυασμό των δύο μπορεί να συμπεριληφθεί στο ίδιο ασφαλιστήριο.

(2) [Καταργήθηκε].

26. Ορισμός του αντικειμένου

(1) Το ασφαλιζόμενο αντικείμενο πρέπει να καθορίζεται στο ναυτικό ασφαλιστήριο συμβόλαιο με βεβαιότητα.

(2) Η φύση και η έκταση του συμφέροντος του ασφαλισμένου για το ασφαλιζόμενο αντικείμενο δεν χρειάζεται να αναφέρονται στο συμβόλαιο.

(3) Όταν το ασφαλιστήριο συμβόλαιο προσδιορίζει το ασφαλιζόμενο αντικείμενο με γενικούς όρους, αυτό ερμηνεύεται ότι αναφέρεται στο συμφέρον που ο ασφαλισμένος σκοπεύει να καλύψει.

(4) Κατά την εφαρμογή του παρόντος άρθρου λαμβάνεται υπόψη οτιδήποτε καθορίζει το ασφαλιζόμενο αντικείμενο.

27. Εκτιμημένο ασφαλιστήριο

(1) Ένα ασφαλιστήριο μπορεί είτε να είναι εκτιμημένο είτε ανεκτίμητο.

(2) Ένα εκτιμημένο ασφαλιστήριο συμβόλαιο είναι ένα συμβόλαιο που καθορίζει τη συμφωνημένη αξία του ασφαλιζόμενου αντικειμένου.

(3) Σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας πράξης, και ελλείψει δόλου, η αξία που καθορίζεται στο ασφαλιστήριο συμβόλαιο είναι, μεταξύ του ασφαλισμένου και του ασφαλιστή, αδιαμφισβήτητη της ασφαλίσιμης αξίας του αντικειμένου που πρόκειται να ασφαλιστεί, είτε η απώλεια είναι ολική είτε μερική.

(4) Εκτός εάν το ασφαλιστήριο ορίζει διαφορετικά, η αξία που καθορίζεται από αυτό δεν είναι αδιαμφισβήτητη για τον καθορισμό της τεκμαρτής συνολικής απώλειας.

28. Ανεκτίμητο ασφαλιστήριο

Ένα ανεκτίμητο ασφαλιστήριο συμβόλαιο είναι ένα συμβόλαιο που δεν προσδιορίζει την αξία του ασφαλιζόμενου αντικείμενου, αλλά υπόκειται στο όριο του ασφαλιστικού ποσού, επιτρέπει στην ασφαλιστική αξία να εξακριβωθεί σε δεύτερο χρόνο, με τον τρόπο που ορίστηκε στο ασφαλιστήριο προηγουμένως.

29. Κυμαινόμενο ασφαλιστήριο από πλοίο ή πλοία

(1) Ένα κυμαινόμενο συμβόλαιο είναι ένα συμβόλαιο που περιγράφει την ασφάλιση με γενικούς όρους και αφήνει το όνομα του πλοίου ή των πλοίων και άλλες λεπτομέρειες να καθοριστούν σε μεταγενέστερο δήλωση.

(2) Η επακόλουθη δήλωση ή δηλώσεις μπορούν να γίνουν με εγγραφή στο ασφαλιστήριο ή με άλλο συνηθισμένο τρόπο.

(3) Εκτός εάν το ασφαλιστήριο προβλέπει διαφορετικά, οι δηλώσεις πρέπει να γίνονται με τη σειρά αποστολής ή μεταφοράς. Στην περίπτωση εμπορευμάτων, πρέπει να περιλαμβάνουν όλους τους περιορισμούς εντός των όρων του συμβολαίου, και η αξία των αγαθών ή άλλων περιουσιακών στοιχείων πρέπει να δηλώνεται με ειλικρίνεια, αλλά μια παράλειψη ή εσφαλμένη δήλωση μπορεί να διορθωθεί ακόμη και μετά την απώλεια ή την άφιξη, υπό την προϋπόθεση ότι η παράλειψη ή η εσφαλμένη δήλωση έγινε με καλή πίστη.

(4) Εκτός προβλέπεται διαφορετικά στο συμβόλαιο, όταν η δήλωση της αξίας δεν υποβάλλεται παρά μόνο μετά την ειδοποίηση απώλειας ή άφιξης, το ασφαλιστήριο πρέπει να αντιμετωπίζεται ως ανεκτίμητο ασφαλιστήριο όσον αφορά το αντικείμενο της δήλωσης αυτής.

30. Καθορισμός όρων του ασφαλιστηρίου

(1) Ένας ασφαλιστήριο μπορεί να έχει τη μορφή όπως παρουσιάζεται στο πρώτο Παράρτημα της παρούσας πράξης.

(2) Σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας πράξης, και εκτός εάν το πλαίσιο του ασφαλιστηρίου απαιτεί διαφορετικά, οι όροι και οι εκφράσεις που αναφέρονται στο Πρώτο Παράρτημα της παρούσας Πράξης θεωρούνται ότι έχουν το αντικείμενο και το νόημα που τους έχει ανατεθεί.

31. Καθορισμός πρόσθετο ασφαλιστρον

(1) Όταν μια ασφάλιση συνάπτεται με ασφάλιστρο που πρέπει να διευθετηθεί και δεν πραγματοποιείται η σχετική συμφωνία, καταβάλλεται εύλογο ασφάλιστρο.

(2) Όταν μια ασφάλιση συνάπτεται υπό τον όρο ότι θα πληρωθεί επιπλέον ασφάλιστρο εάν συμβεί κάποιο συγκεκριμένο γεγονός και το γεγονός συμβεί αλλά

δεν επιτευχθεί η σχετική συμφωνία, τότε καταβάλλεται ένα λογικό πρόσθετο ασφάλιστρο.

Διπλή Ασφάλιση

32. Διπλή ασφάλιση

(1) Όταν δύο ή περισσότερα συμβόλαια συνάπτονται από ή για λογαριασμό του ασφαλισμένου για την ίδια περιπέτεια ή συμφέρον ή οποιοδήποτε τμήμα τους και τα ασφαλισθέντα ποσά υπερβαίνουν την αποζημίωση που επιτρέπεται από τον παρόντα Νόμο, ο ασφαλισμένος θεωρείται υπερασφαλισμένος από διπλή ασφάλιση.

(2) Όταν ο ασφαλισμένος είναι υπερ-ασφαλισμένος με διπλή ασφάλιση

(α) Ο ασφαλισμένος, εκτός εάν προβλέπεται διαφορετικά από το ασφαλιστήριο συμβόλαιο, μπορεί να ζητήσει πληρωμή από τους ασφαλιστές με τη σειρά που εκείνος θεωρεί καταλληλότερη, υπό την προϋπόθεση ότι δεν δικαιούται να λάβει οποιοδήποτε ποσό πέραν της αποζημίωσης που επιτρέπεται από τον παρόντα Νόμο ·

(β) Όταν το ασφαλιστήριο συμβόλαιο σύμφωνα με το οποίο ο ασφαλισμένος διεκδικεί αποζημίωση είναι εκτιμημένος, τότε ο ασφαλισμένος πρέπει να πιστώνει σε σχέση με την εκτίμηση, για κάθε ποσό που λαμβάνει μέσω οποιουδήποτε άλλου συμβολαίου, χωρίς να λαμβάνεται υπόψη η πραγματική αξία του ασφαλισμένου αντικειμένου ·

Πρωτότυπο Κείμενο

English Marine Insurance Act 1906 - An Act to codify the Law relating to Marine Insurance [21st December 1906]

England

Contents

English Marine Insurance Act 1906 An Act to codify the Law relating to Marine Insurance [21st December 1906]

Marine Insurance

1. Marine insurance defined

A contract of marine insurance is a contract whereby the insurer undertakes to indemnify the assured, in manner and to the extent thereby agreed, against marine losses, that is to say, the losses incident to marine adventure.

2. Mixed sea and land risks

(1) A contract of marine insurance may, by its express terms, or by usage of trade, be extended so as to protect the assured against losses on inland waters or on any land risk which may be incidental to any sea voyage.

(2) Where a ship in course of building, or the launch of a ship, or any adventure analogous to a marine adventure, is covered by a policy in the form of a marine policy, the provisions of this Act, in so far as applicable, shall apply thereto, but, except as by this section provided, nothing in this Act shall alter or affect any rule of law applicable to any contract of insurance other than a contract of marine insurance as by this Act defined.

3. Marine adventure and maritime perils defined

(1) Subject to the provisions of this Act, every lawful marine adventure may be the subject of a contract of marine insurance.

(2) In particular there is a marine adventure where -

(a) Any ship goods or other moveables are exposed to maritime perils. Such property is in this Act referred to as “insurable property”;

(b) The earning or acquisition of any freight, passage money, commission, profit, or other pecuniary benefit, or the security for any advances, loan, or disbursements, is endangered by the exposure of insurable property to maritime perils;

(c) Any liability to a third party may be incurred by the owner of, or other person interested in or responsible for, insurable property, by reason of maritime perils.

“Maritime perils” means the perils consequent on, or incidental to, the navigation of the sea, that is to say, perils of the seas, fire, war, perils, pirates, rovers, thieves,

captures, seizures, restraints, and detainment's of princes and peoples, jettisons, barratry, and any other perils, either of the like kind or which may be designated by the policy.

Insurable Interest

4. Avoidance of wagering or gaming contracts

- (1) Every contract of marine insurance by way of gaming or wagering is void.
- (2) A contract of marine insurance is deemed to be a gaming or wagering contract -
 - (a) Where the assured has not an insurable interest as defined by this Act, and the contract is entered into with no expectation of acquiring such an interest; or
 - (b) Where the policy is made 'interest or no interest,' or 'without further proof of interest than the policy itself.' or 'without benefit of salvage to the insurer,' or subject to any other like term:

Provided that, where there is no possibility of salvage, a policy may be effected without benefit of salvage to the insurer.

5. Insurable interest defined

- (1) Subject to the provisions of this Act, every person has an insurable interest who is interested in a marine adventure.
- (2) In particular a person is interested in a marine adventure where he stands in any legal or equitable relation to the adventure or to any insurable property at risk therein, in consequence of which he may benefit by the safety or due arrival of insurable property, or may be prejudiced by its loss, or by damage thereto, or by the detention thereof, or may incur liability in respect thereof.

6. When interest must attach

- (1) The assured must be interested in the subject-matter insured at the time of the loss though he need not be interested when the insurance is effected: Provided that where the subject-matter is insured 'lost or not lost,' the assured may recover although he may not have acquired his interest until after the loss, unless at the time of effecting the contract of insurance the assured was aware of the loss, and the insurer was not.
- (2) Where the assured has no interest at the time of the loss, he cannot acquire interest by any act or election after he is aware of the loss.

7. Defeasible or contingent interest

- (1) A defeasible interest is insurable, as also is a contingent interest.

(2) In particular, where the buyer of goods has insured them, he has an insurable interest, notwithstanding that he might, at his election, have rejected the goods, or have treated them as at the seller's risk, by reason of the latter's delay in making delivery or otherwise.

8. Partial interest

A partial interest of any nature is insurable.

9. Re-insurance

(1) The insurer under a contract of marine insurance has an insurable interest in his 34 risk, and may re-insure in respect of it.

(2) Unless the policy otherwise provides, the original assured has no right or interest in 35 respect of such re-insurance.

10. Bottomry

The lender of money on bottomry or respondentia has an insurable interest in respect of the loan.

11. Master's and seamen's wages

The master or any member of the crew of a ship has an insurable interest in respect of his wages.

12. Advance freight

In the case of advance freight, the person advancing the freight has an insurable interest, in so far as such freight is not repayable in case of loss.

13. Charges of insurance

The assured has an insurable interest in the charges of any insurance which he may effect.

14. Quantum of interest

(1) Where the subject-matter insured is mortgaged, the mortgagor has an insurable interest in the full value thereof, and the mortgagee has an insurable interest in respect of any sum due or to become due under the mortgage.

(2) A mortgagee, consignee, or other person having an interest in the subject-matter insured may insure on behalf and for the benefit of other persons interested as well

as for his own benefit.

(3) The owner of insurable property has an insurable interest in respect of the full value thereof, notwithstanding that some third person may have agreed, or be liable, to indemnify him in case of loss.

15. Assignment of interest

Where the assured assigns or otherwise parts with his interest in the subject-matter insured, he does not thereby transfer to the assignee his rights under the contract of insurance, unless there be an express or implied agreement with the assignee to that effect. But the provisions of this section do not affect a transmission of interest by operation of law.

16. Measure of insurable value

Subject to any express provision or valuation in the policy, the insurable value of the subject-matter insured must be ascertained as follows:

(1) In insurance on ship, the insurable value is the value, at the commencement of the risk, of the ship, including her outfit, provisions and stores for the officers and crew, money advanced for seamen's wages, and other disbursements (if any) incurred to make the ship fit for the voyage or adventure contemplated by the policy, plus the charges of insurance upon the whole: The insurable value, in the case of a steamship, includes also the machinery, boilers, and coals and engine stores if owned by the assured, and, in the case of a ship engaged in a special trade, the ordinary fittings requisite for that trade:

(2) In insurance on freight, whether paid in advance or otherwise, the insurable value is the gross amount of the freight at the risk of the assured, plus the charges of insurance:

(3) In insurance on goods or merchandise, the insurable value is the prime cost of the property insured, plus the expenses of and incidental to shipping and the charges of insurance upon the whole:

(4) In insurance on any other subject-matter, the insurable value is the amount at the risk of the assured when the policy attaches, plus the charges of insurance.

Disclosure and Representations

17. Insurance is uberrimae fidei

A contract of marine insurance is a contract based upon the utmost good faith, and, if the utmost good faith be not observed by either party, the contract may be avoided by the other party.

18. Disclosure by assured

(1) Subject to the provisions of this section, the assured must disclose to the insurer, before the contract is concluded, every material circumstance which is known to the assured, and the assured is deemed to know every circumstance which, in the ordinary course of business, ought to be known by him. If the assured fails to make such disclosure, the insurer may avoid the contract.

(2) Every circumstance is material which would influence the judgment of a prudent insurer in fixing the premium, or determining whether he will take the risk.

(3) In the absence of inquiry the following circumstances need not be disclosed, namely:

(a) Any circumstance which diminishes the risk:

(b) Any circumstance which is known or presumed to be known to the insurer. The insurer is presumed to know matters of common notoriety or knowledge, and matters which an insurer in the ordinary course of his business, as such, ought to know;

(c) Any circumstances as to which information is waived by the insurer;

(d) Any circumstance which it is superfluous to disclose by reason of any express or implied warranty.

(4) Whether any particular circumstance, which is not disclosed, be material or not is, in each case, a question of fact.

(5) The term 'circumstance' includes any communication made to, or information received by, the assured.

19. Disclosure by agent effecting insurance

Subject to the provisions of the preceding section as to circumstances which need not be disclosed, where an insurance is effected for the assured by an agent, the agent must disclose to the insurer--

(a) Every material circumstance which is known to himself, and an agent to insure is deemed to know every circumstance which in the ordinary course of business ought to be known by, or to have been communicated to, him; and

(b) Every material circumstance which the assured is bound to disclose, unless it come to his knowledge too late to communicate it to the agent.

20. Representations pending negotiation of contract

(1) Every material representation made by the assured or his agent to the insurer during the negotiations for the contract, and before the contract is concluded, must be true. If it be untrue the insurer may avoid the contract.

(2) A representation is material which would influence the judgment of a prudent insurer in fixing the premium, or determining whether he will take the risk.

(3) A representation may be either a representation as to a matter of fact, or as to a matter of expectation or belief.

- (4) A representation as to a matter of fact is true, if it be substantially correct, that is to say, if the difference between what is represented and what is actually correct would not be considered material by a prudent insurer.
- (5) A representation as to a matter of expectation or belief is true if it be made in good faith.
- (6) A representation may be withdrawn or corrected before the contract is concluded.
- (7) Whether a particular representation be material or not is, in each case, a question of fact.

21. When contract is deemed to be concluded

A contract of marine insurance is deemed to be concluded when the proposal of the assured is accepted by the insurer, whether the policy be then issued or not; and, for the purpose of showing when the proposal was accepted, reference may be made to the slip or covering note or other customary memorandum of the contract.

The Policy

22. Contract must be embodied in policy

Subject to the provisions of any statute, a contract of marine insurance is inadmissible in evidence unless it is embodied in a marine policy in accordance with this Act. The policy may be executed and issued either at the time when the contract is concluded, or afterwards.

23. What policy must specify

A marine policy must specify -

- (1) The name of the assured, or of some person who effects the insurance on his behalf;
- (2)-(5) [Repealed].

24. Signature of insurer

- (1) A marine policy must be signed by or on behalf of the insurer, provided that in the case of a corporation the corporate seal may be sufficient, but nothing in this section shall be construed as requiring the subscription of a corporation to be under seal.
- (2) Where a policy is subscribed by or on behalf of two or more insurers, each subscription, unless the contrary be expressed, constitutes a distinct contract with the assured.

25. Voyage and time policies

(1) Where the contract is to insure the subject-matter 'at and from,' or from one place to another or other, the policy is called a 'voyage policy,' and where the contract is to insure the subject-matter for a definite period of time the policy is called a 'time policy.' A contract for both voyage and time may be included in the same policy.

(2) [Repealed].

26. Designation of subject-matter

(1) The subject-matter insured must be designated in a marine policy with reasonable certainty.

(2) The nature and extent of the interest of the assured in the subject-matter insured need not be specified in the policy.

(3) Where the policy designates the subject-matter insured in general terms, it shall be construed to apply to the interest intended by the assured to be covered.

(4) In the application of this section regard shall be had to any usage regulating the designation of the subject-matter insured.

27. Valued policy

(1) A policy may be either valued or unvalued.

(2) A valued policy is a policy which specifies the agreed value of the subject-matter insured.

(3) Subject to the provisions of this Act, and in the absence of fraud, the value fixed by the policy is, as between the insurer and assured, conclusive of the insurable value of the subject intended to be insured, whether the loss be total or partial.

(4) Unless the policy otherwise provides, the value fixed by the policy is not conclusive for the purpose of determining whether there has been a constructive total loss.

28. Unvalued policy

An unvalued policy is a policy which does not specify the value of the subject-matter insured, but subject to the limit of the sum insured, leaves the insurable value to be subsequently ascertained, in the manner herein-before specified.

29. Floating policy by ship or ships

(1) A floating policy is a policy which describes the insurance in general terms, and leaves the name of the ship or ships and other particulars to be defined by subsequent declaration.

(2) The subsequent declaration or declarations may be made by indorsement on the

policy, or in other customary manner.

(3) Unless the policy otherwise provides, the declarations must be made in the order of dispatch or shipment. They must, in the case of goods, comprise all consignments within the terms of the policy, and the value of the goods or other property must be honestly stated, but an omission or erroneous declaration may be rectified even after loss or arrival, provided the omission or declaration was made in good faith.

(4) Unless the policy otherwise provides, where a declaration of value is not made until after notice of loss or arrival, the policy must be treated as an unvalued policy as regards the subject-matter of that declaration.

30. Construction of terms in policy

(1) A policy may be in the form in the First Schedule to this Act.

(2) Subject to the provisions of this Act, and unless the context of the policy otherwise requires, the terms and expressions mentioned in the First Schedule to this Act shall be construed as having the scope and meaning in that schedule assigned to them.

31. Premium to be arranged

(1) Where an insurance is effected at a premium to be arranged, and no arrangement is made, a reasonable premium is payable.

(2) Where an insurance is effected on the terms that an additional premium is to be arranged in a given event, and that event happens but no arrangement is made, then a reasonable additional premium is payable.

Double Insurance

32. Double insurance

(1) Where two or more policies are effected by or on behalf of the assured on the same adventure and interest or any part thereof, and the sums insured exceed the indemnity allowed by this Act, the assured is said to be over-insured by double insurance.

(2) Where the assured is over-insured by double insurance--

(a) The assured, unless the policy otherwise provides, may claim payment from the insurers in such order as he may think fit, provided that he is not entitled to receive any sum in excess of the indemnity allowed by this Act;

(b) Where the policy under which the assured claims is a valued policy, the assured must give credit as against the valuation for any sum received by him under any other policy without regard to the actual value of the subject-matter insured;

Βιβλιογραφία

Cobuild, C. (Ed.).(2012). *Advanced Dictionary of English* (Collins COBUILD Dictionaries of English) 7th Edition.Glasgow: HarperCollins

Nord, C. (1991). *Text Analysis in Translation: Theory, Methodology and Didactic Application of a Model for Translation-Oriented Text Analysis.* (J. Groos, Trans.) Άμστερνταμ: Rodopi.

Nord, C. (1997). *Translating as a Purposeful Activity: Functionalist Approaches Explained.* Manchester: StJeromePublishing .

Κεντρωτής, Γ. (2000). *Θεωρία και πράξη της μετάφρασης*, Αθήνα: ΔΙΑΥΛΟΣ

Μπαμπινιώτης, Γ. (1998). *Λεξικό της Νέας Ελληνικής Γλώσσας*, Αθήνα: Κέντρο Λεξικολογία